

EZBER BOZALIM: “BİZİM İŞÇİ SİYASETLE UĞRAŞMAZ”

Aydınlık Gazetesi, 23 Aralık 2017

Yıldırım Koç

Katıldığım toplantılarda sık sık gündeme getirilen bir konu, işçilerin ve sendikaların siyasetle ve siyasi partilerle ilişkisi. Bazı kişiler işçilerin siyasetle yeterince ilgilenmediğinden, sendikaların siyasal partilerle yakın bir bağ içinde olmadığından yakınıyor. Esasında yakındıkları, işçilerin bu eleştiriyi getirenlerin siyasi partileriyle yeterince ilgilenmemeleri. Yoksa bizim işçilerimiz ve sendikalarımız siyasetle son derece yakından ilgileniyor.

Öncelikle tekrar tekrar vurgulanması gereken konu, halkımızın gerçekten son derece sağduyulu, akıllı, kurnaz, hesapçı, tecrübeli, ihtiyatlı ve gerçekçi olduğudur. İnsanlarımız kısa vadeli çıkarlarını çok iyi bilir. Gereksiz yere risk almaz. Mecbur kalmadıkça başını belaya sokabilecek işlerden kaçınır. Adam kullanmayı son derece iyi bilir. Asgari çaba ve bedelle azami yarar sağlamaya çalışır. Kapitalizmin insan kişiliğinde öne çıkardığı bencillik ve bireycilik de epeyce yaygındır.

Temel özellikleri bunlar olan bir halkın siyasetle ilgilenmediğini, siyasi partilerle bağının olmadığını söylemek mümkün mü? Eğer hâlâ böyle düşünüyorsanız, gerçek dünyadan tümüyle kopuksunuz, halkımızı hiç mi hiç tanımıyorsunuz. Kendinizi çok akıllı, halkımızı ise cahil ve kolaylıkla yönlendirilebilen bir sürü olarak düşünüyorsunuz ve yanıyorsunuz.

TÜRK VE AMERİKALI

Türkiye’de sürekli sorunlar yaşadığımız için, çözüm yolları bulmada son derece yetenekli bir halkımız var.

Bir Türk ile bir Amerikalıyı karşılaştırsanız, hangi özellikler çarpıcıdır, diye sorsanız, iki noktaya dikkat çekirim.

Birincisi, yeni alınan bir ürünün kullanım kılavuzunu okuma konusunda.

Standart bir Türk, bir ürünü aldığı anda hemen sağını solunu kurcalamaya başlar. Kullanım kılavuzu ancak, çalışmayan aletin sağına soluna vurmanın ve çeşitli düğmelerini açıp kapamanın işe yaradığı durumlarda başvurulacak son çaredir.

Standart bir Amerikalı ise hemen kullanım kılavuzuna sarılır ve oradaki talimatlara sırasıyla uyar. Talimat genellikle “fişi prize takın”, “aletin düğmesini açın” gibi komutlarla başlar. Bu komut listesi olmasa Amerikalının eli ayağı karışır, aleti çalıştıramaz.

SİYASETİN İÇİNDEYİZ

İkinci fark, siyasetle ve siyasi partilerle ilişki konusundadır.

Standart bir Türk, bırakın Türkiye’yi, dünyadaki bütün gelişmelere ilişkin görüş sahibidir. Maç seyrederken teknik direktörlere akıl öğretir. Putin’in bazı politikalarının niçin yanlış olduğuna sizi ikna etmeye çalışır (Rusya’ya ilişkin hiçbir kitap veya makale okumadan görüş geliştirip, buna kendisi inanıp, sizi de inandırmaya çalışması ise ayrı bir başarıdır). Çin’deki gelişmeleri yorumlayıp, öneriler geliştirir. Venezuela’nın dış politikasını eleştirirken, İsveç başbakanını övebilir. Türkiye ise özel uzmanlık alanıdır. Ekonomiden siyasete, çevre sorunlarından, inşaat mühendisliğine ve hekimliğe kadar uzanan geniş bir alanda at oynatır. Siyasetle uğraşmayan bir Türk bulamazsınız.

Standart bir Amerikalı ise politikadan haz etmez. Bırakın dünyayı, kendi ülkesindeki siyasal gelişmelerden bile genellikle habersizdir.

Bizim halkımız da, işçimiz de, sendikalarımız da siyasetin göbeğindedir. Siyasi ilişkilerini kullanarak sorunlarına çözüm bulmaya çalışma konusunda da son derece yeteneklidir. Siyasi tercihleri de, öyle aldanmayla filan ilgili değildir. Çıkarına uygun olmayan partiyi (biraz gecikmeli olarak) terkeder. Bu nedenle, önce böyle yetenekli halkımızın niçin belirli bir siyasi hareketi desteklediğini anlamaya çalışın. Sonra da hangi koşullar nasıl değiştiğinde bu tercihin değişebileceğini sorgulayın.